

ledes kan man da sige, at Skolen fortrinnsviis n derviser den ubemlede Klasse? Det skulde da være, at man vil erklære Embedsstanden for at være den ubemlede Deel af Folket. Dette Forhold, hvori Antallet af Embedsmænds Børn saaledes stod til Antallet af 3lle-Embedsmænds, er vel siden den Tid gaaet noget tilbage, men dog ikke mere end med 1 pCt. aarlig. I det sidste Program, der blev udstedt for Betænkningen, vil det sees, at Embedsstandens Børn udgj re 65 pCt. af Elevantallet. Idet jeg troer herved at have afkræftet de to Indvendinger, man har søgt at rejse, og at have h vded Pengesp rgsmaalet ligeoverfor de mange forvanskede Fremstillinger deraf i forskjellige offentlige Blade, skal jeg gaae over til de Betragtninger, som den ærede Rigsdagsmand for Ribe Amts 2den Valgfreds (Anskj r) i den nævnte Betænkning har troet at burde gjøre gjældende for sin dissenterende Mening. Den meget ærede Rigsdagsmand har først meent, at det, at Metropolitanskolen havde et saadant Understud, ikke egentlig releverede Noget, da det var Noget, der var fælles for alle lærde Skoler, at der var et Understud, og at, naar man af den Grund skulde foreslaae Metropolitanskolen nedlagt, burde man konsekvent ogsaa foreslaae Nedlæggelsen af alle de andre lærde Skoler. Det vil imidlertid ved det første Diekast vise sig, at det meget ærede Medlem reent har overseet een Ting, som er af den meest afgjørende Betydning, og det er, at hvis man vilde nedlægge de lærde Skoler omkring i Provindsferne, hvor der jo kun findes een Skole for hvert Amt eller Stift, saa vilde man derved bringe den lærde Undervisning paa disse Steder til aldeles at ophøre. Det h r og maa i Tidens Løb komme dertil, at disse lærde Skoler, der nu fordre et Tilskud af Staten, gaae over til at blive private Skoler; men endnu lader dette sig ikke gjøre, endnu ere vi ikke komne saa vidt, at dette kan realiseres; thi det eneste Resultat af en saadan Fremgangsmaade nu vilde være, at den lærde Undervisning aldeles vilde ophøre eller i det Mindste friste en kummerlig Tilværelse. Men der er den himmelvide Forskjel imellem disse Skoler og Metropolitanskolen, at der ved Siden af denne bestaaer private Skoler, der have opfyldt deres Pligter

ligesaa godt som den — ja, til sine Tider ere de endog blevne anerkjendte for at have været meget bedre; den ene Skole fremkommer efter den anden trods Metropolitanskolen, og der kan altsaa slet ikke være Tanke om Fare for det lærde Skolev esen, for det humanistiske Studium ved Nedlæggelsen af Metropolitanskolen, medens der kan være Tale om en saadan Fare ved at nedlægge K bstadskolerne; disse to Tilfælde kunne altsaa slet ikke paralleliseres. Den  rede Rigsdagsmand har dernæst gjort en anden Betragtning gjældende og sp rgt, hvorledes man kunde behveide Metropolitanskolen, at den havde Underbalance, da dette jo var Lovens Skuld, idet Loven for det Første havde bestemt, at Lærerne skulde have en stor Forhøjelse i deres Læger og dernæst, at naar Discipelantallet oversteg et vist Tal, skulde Lærerne have en Deel af det derved fremkomne Udbytte. Herved synes jeg rigtignok, at den ærede Rigsdagsmand har leveret det allerstørste Argument for os, der kæmpe for Skolens Nedlæggelse; thi hvad ville disse hans Ord sige Andet, end at naar Staten giver sig af med slike Ting, saa bliver det altid dyrt, i det Mindste altid dyrere, end Staten har tænkt sig. Staten har givet sig af med at have Metropolitanskolen, og netop derfor er den i Tidernes Løb bleven tvungen til at forh ie Embedsm ndenens Lønning osv. i en saadan Grad, at det har medført denne bethdelige Underbalance; men det er jo dog klart, at denne Betragtning taler for vort Forslag, i det Mindste meget mere end for den ærede Rigsdagsmands Mening. Kan Staten ikke holde Skolen sammen paa andre Vilkaar, saa maa den ophøre dermed. Dernæst er der blevet sagt af den ærede Rigsdagsmand, at den Beregning, der er opstillet i Betænkningen med Hensyn til de 134 — eller rettere 162 — trængende Disciple, i ethvert Fald dog kun vilde kunne holde Stik, saafremt man vedblev at anvende den samme Pengesum, som nu anvendes paa Metropolitanskolen, til den høiere Undervisning. Men om dette n erer jeg ingen Tvivl; jeg sees ingen Grund til at tage Noget bort fra den tilstedeværende høiere Undervisning; jeg kunde endda forstaae, at Regjeringen — og det maa jo i det Hele være den, der her skulde tage Initiativet